

wnania brakujących kwot, przedsiębiorstwa w pierwszej kolejności przed odpisami na fundusz rozwoju uzupełniają środki funduszu rezerwowego.

§ 6. Środki funduszu rezerwowego gromadzone są na specjalnym rachunku bankowym „Fundusz rezerwowy” w oddziale Narodowego Banku Polskiego finansującym działalność eksploatacyjną przedsiębiorstwa.

§ 7. Środki funduszu rezerwowego przeznaczone są na pokrycie strat z całokształtu działalności gospodarczej przedsiębiorstwa w wysokości wynikającej z bilansu okresowego, pomniejszonych o sumę otrzymanych przez przedsiębiorstwo dotacji z tytułu różnic cen.

§ 8. 1. Przekazanie środków z rachunku funduszu rezerwowego na rachunek rozliczeniowy przedsiębiorstwa następuje na podstawie dyspozycji przedsiębiorstwa.

2. Jednocześnie z dyspozycją przekazania środków z funduszu rezerwowego na rachunek rozliczeniowy — przedsiębiorstwo obowiązane jest zawiadomić właściwy wojewódzki zarząd o stanie środków na rachunku funduszu rezerwowego po uwzględnieniu przypadającej do pokrycia straty. Wojewódzki zarząd wspólnie z dyrektorem przedsiębiorstwa i głównym księgowym zbada przyczyny powstania strat

i określi środki zaradcze w celu zapobieżenia dalszemu ich powstawaniu.

§ 9. 1. Fundusz rozwoju tworzy się z:

- 1) części zysku pozostającej po dokonaniu wpłat do budżetu oraz odpisów na fundusze zakładowy i rezerwowy,
- 2) nadwyżek środków obrotowych, z wyjątkiem nadwyżek na dzień 1 stycznia 1958 r.

2. Odpisy środków, o których mowa w ust. 1, dokonywane są przez przedsiębiorstwa na podstawie bilansów kwartalnych i ewidencjonowane są na koncie „Fundusz rozwoju”.

3. Środki funduszu rozwoju pozostają na rachunku rozliczeniowym przedsiębiorstwa.

§ 10. Środki funduszu rozwoju przeznaczone są na cele, o których mowa w § 15 uchwały Rady Ministrów.

§ 11. 1. Przekazanie środków na fundusz inwestycyjny następuje na podstawie dyspozycji przedsiębiorstwa z jego rachunku rozliczeniowego w ciężar funduszu rozwoju.

2. Tryb planowania i finansowania inwestycji z funduszu inwestycyjnego określają odrębne przepisy.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

197

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 kwietnia 1958 r.

w sprawie trybu wyrównywania różnic cen przedsiębiorstwom przemysłu terenowego.

Na podstawie § 30 ust. 3 uchwały nr 325 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-53, poz. 592, Nr A-113, poz. 1477, z 1954 r. Nr A-32, poz. 464, Nr A-51, poz. 688 i Nr A-55, poz. 753 oraz z 1956 r. Nr 69, poz. 848) oraz w związku z § 4 uchwały nr 454 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1957 r. w sprawie zasad wyrównywania różnic cen, podziału zysku oraz finansowania środków obrotowych państwowych przedsiębiorstw przemysłu terenowego (Monitor Polski Nr 91, poz. 538), zwanej w dalszym ciągu „uchwałą”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ministerstwa sprawujące zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwami przemysłu terenowego, wymienionymi w § 1 ust. 2 uchwały, zwanymi w dalszym ciągu „przedsiębiorstwami”, oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), zwane w dalszym ciągu „prezydiami rad narodowych”, otworzą we właściwych oddziałach Narodowego Banku Polskiego bankowe rachunki różnic cen.

2. Na bankowe rachunki różnic cen, otworzone przez ministerstwa, przekazywane będą z budżetu centralnego środki na wyrównywanie różnic cen w granicach zapotrzebowania na dany kwartał w terminie do dnia 15 miesiąca poprzedzającego kwartał, na który przyznano środki.

3. Wysokość różnic cen określana jest corocznie w budżecie centralnym.

§ 2. Wykorzystanie środków przeznaczonych na wyrównywanie różnic cen następuje w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami w sprawie zasad i trybu uchwalania i wykonywania budżetu Państwa z uwzględnieniem ponadto przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 3. Dysponentami środków przeznaczonych na wyrównywanie różnic cen są:

- 1) ministerstwa sprawujące zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwami jako dysponenti I stopnia,

2) właściwe organy prezydiów rad narodowych jako dysponenti II stopnia.

§ 4. 1. Ministerstwa przekazują ze swego bankowego rachunku różnic cen 90% otrzymanych z budżetu centralnego środków na bankowy rachunek różnic cen prezydiów rad narodowych.

2. Pozostałe 10% środków przekazanych z budżetu ministerstwa zatrzymują na swoich bankowych rachunkach różnic cen; środki te przeznacza się na pokrycie różnic cen przypadających na produkcję asortymentów wskazanych przez ministerstwa.

3. Prezydium rad narodowych mogą podejmować zobowiązania wyrównywania różnic cen w granicach kwot przekazanych przez ministerstwa.

§ 5. 1. Zobowiązania o wyrównywaniu różnic cen prezydium rad narodowych podejmują na podstawie zestawień przewidywanych różnic cen, sporządzanych na formularzu, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Do zestawień, o których mowa w ust. 1, powinna być dołączona opinia wydziału finansowego prezydium rady narodowej.

§ 6. 1. Wyrównania różnic cen dokonują właściwe oddziały Narodowego Banku Polskiego na podstawie akceptowanych przez dysponenta II stopnia żądań zapłaty wystawionych przez przedsiębiorstwa w okresach dekadowych na podstawie zestawień różnic cen obciążając rachunek różnic cen tego dysponenta.

2. Zestawienia różnic cen przedsiębiorstwa sporządzają na formularzu stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia.

3. Zestawienia różnic cen przedsiębiorstwa sporządzają na podstawie wystawionych faktur za sprzedane wyroby lub świadczone usługi. Kwota różnic cen wynikająca z zestawienia nie może jednak przekroczyć kwoty, do której pokrycia zobowiązało się prezydium rady narodowej, przypadającej na dany okres w odniesieniu do produkowanego wyrobu lub świadczonej usługi.

4. Akceptowane zestawienie różnic cen należy dołączyć do żądania zapłaty (ust. 1).

5. Różnice cen przypadające na wyroby zwrócone przez odbiorców pomniejszają należne kwoty różnic cen z bieżącej sprzedaży. Różnice te wykazywane są w osobnych zapisach na zestawieniu różnic cen, o których mowa w ust. 2.

§ 7. Ewidencję księgową różnic cen prowadzić należy w analogiczny sposób jak ewidencję innych dotacji z budżetu na debecie konta „Rachunek rozliczeniowy” i kredycie konta „Dotacje z tytułu różnic cen”. Otrzymane dotacje z tytułu różnic cen należy wykazywać w dziale A bilansu.

§ 8. Jeżeli przyczyną niższej od 5% rentowności przedsiębiorstwa jest wysokość podatku obrotowego lub podatku od operacji nietowarowych, przedsiębiorstwa będą otrzymywać ulgi w tych podatkach w trybie określonym odpowiednimi przepisami o opodatkowaniu przedsiębiorstw przemysłu terenowego.

§ 9. 1. Właściwe organy prezydiów rad narodowych prowadzą ewidencję środków na bankowych rachunkach różnic cen według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia oraz ewidencję przekazanych przedsiębiorstwom różnic cen według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do zarządzenia.

2. W terminie 5 dni po upływie każdego miesiąca właściwe organy prezydiów rad narodowych zawiadamiają właściwe ministerstwa, a w odpisie Ministerstwo Finansów o wysokości otrzymanych i przekazanych przedsiębiorstwom od początku roku środków na wyrównywanie różnic cen oraz o stanie środków na bankowym rachunku różnic cen na koniec miesiąca sprawozdawczego.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

Załączniki do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 kwietnia 1958 r. (poz. 197).

Załącznik nr 1.

Z O B O W I A Z A N I E

I. Prezydium
zobowiązuje się do wyrównania

(nazwa przedsiębiorstwa)

różnic cen na wyrobach określonych w załączonym zestawieniu na rok

Ogólna kwota zobowiązania wynosi zł (słownie:)

II. Prezydium zobowiązuje się do wyrównania różnic cen następujących wyrobów z ponadplanowej produkcji z zachowaniem określonej na jednostkę (partię) różnicy cen:

(rodzaj wyrobu)

Prezydium

Załącznik nr 4.

.....
 (przedsiębiorstwo)

Nazwa wyrobu

Planowana ilość

Różnice cen według zobowiązania
 prezydium wojewódzkiej rady na-
 rodowej (rady narodowej miasta wy-
 łączonego z województwa).

zł

EWIDENCJA PRZEKAZANYCH RÓŻNIC CEN ZA ROK 195 ...

| Lp. | Faktura | | | | Ilość sprzedanych wyrobów od początku roku | Przyznane środki | | |
|-----|---------|--------|------------------|----------------------|--|------------------|-------|---------------------|
| | nr | z dnia | ilość wyrobów | kwota różnicy cen | | data | kwota | od początku roku |
| | | | | | | | | |

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oplata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75 — zł, półrocznie 45,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Oplata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, VIII Oddział Miejski, Warszawa, nr 1532-91-5, cz. 3, dz. 5, rozdz. 19. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemysłu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
 Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.